

Landskap: S E Å N E Upptecknat av: W. Ribhter
 Härad: K. Åsbo Adress: Lund
 Socken: Örtelliunga Berättat av Janne Johansson
 Uppteckningsår: 1933 Född år i

Uppteckningen rör

Avskrift av en uppteckning, som sagesmannen gjort efter egna upplevelser, då han var med om att "löra reisor" eller "äckor" till Lund och Malmö.

Skriv endast på denna sida!

M. 9166:1

1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Köra reisor till Lund och Malmö

Förr när ja va påg, så körde de te båd Long o Malmö mä studda o träajslavajna mä bräveshjul. När dä bor- ja o jämra se i ajslana, så hade de stongom inte annat o smörja mä än svarta snila. Dä to många da o köra en sonnen äcka, Dä gick väl an om somman, dä kunne en ju ligga udde, o en kunne bajda på väjkanterna o kunne få för litta bil- ligt. Men om vintern va dä besvärligt, för en kunne nästan inte få hus o låna, men dä gjorde mäed, om en va bekanter. Dä va därf Dä va därf allti varst den forste gången. Därför fick en allti försöga o få sällskap mä en som va bekanter, för dehna orten va så full av tjuva o tjältringar, så att många tore inte si, att de vore frön Örkelljunga, uddan att de vore redliga män liksom Josefs bröder. En gång så fick ja följa mä Nils o Per. De körde forst uppad Faralt o köpte lassatöj. Dä va på vintern, men dä va månaljust om notten, så de sade, att dä va rajnt för grannt o ligga hemma, Vi ga oss å tilliga en morron. I ugganinneva (i veckan dessförinnan) hade Ola i nabbogåren vad där. Han hade reda på, att där va såntdärna o få för billigt pris hos o han sa va han hette. Dä hade fröset litta om

M. 9166:2.

2,

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

notten, så att studdana slonte te o börja mä, män dä slaj-
nade oppå dan. Så lyckades vi komma till den omtalade man-
nens gård. Så frågte vi, om han vae hemma. Jo, dä va han,
och lassatöj hade han. Så skulle vi vända på bräder o tim-
mer o prutta ett par timmar, o så va köped gjort. Så lässte
vi; så ådde vi, för vi hade madapåse med oss o mat i den
o till sist fick vi kaffe. O så körde vi hem. Det gick
nästan fortare o köra hem än didd, för studdana dä trädde
ingan de kom hem. De hade tonga lass. Nils hade tömmer o
Per hade fjela. När vi nu va komna hem, så va dä sist i
uggan, så kunne vi inte köfa uddad förr än i ugganen kom
mer. Så skulle lassen lässas om, vajnens ajslar smörjas
med tal' o tjära ihop. De krogede tömmerträskulle läggas
i mittelen., o de granne ~~XXXXXXX~~ sierna på de andre
läggas uddfor, så ock mä fjelana. De dåligt kantade skulle
läggas ~~XXXXXX~~ i mittelen o de granne fjelanaskulle läggas
uddast. Så skulle dä va te mända morron. När den dan kom
så lässte de tillinga kora o lima (korgar o kvastar), De
hade skoded en hare o fångad nona kransfula. Så skulle de
ha en lejel te o köpa brännvin på, men den var sur. De
hade hatt en te o ha dricka på, när de hösta. Den fick
skållas av hett vann. Så gjordes madapåsen i ordning

M. 9166:3.

3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

en ask med smör o en med fläsk, en kaka bröd o ett par flaskor milk. Så kom mor i huset med en liten flaska till bröstdroppar o en större till kamfartsliniment. Så skulle resan börja. Ja fick gå före o öppna o lycka le. Så fick vi föra uppfor backe o hoppa på o aga nerfor backe, o så fick vi hålla på te vi kom te det första bajdestället. Där hade vi en hökass o lägga för studdana, som de åde å. Där kom andra åsse, som skulle samna väj. Vi gingeing o började o eda av det som vi hade i vår madapose. Så va där non, som beställde kaffe till oss alla. Det kostade fyra styver koppen. När den ajne gjorde det, så skulle den annre åsse, så ble dä te o dricka en fem- sex omlag. Sen ble dä te o vanna studdana, o sen fick vi fortsätta o köra. Nu var här grann väj, så vi kunne aga dä mesta o körde ännu te - ja, tror dä va Vallarehoj dä hette. Vi skulle va i Helsingbor dan ätte. Dä blaj sajnt, ingan vi tyede did. Där fick vi ha studdana i en port. Så te bonnen in en halmkhippa o la på goled o så fick vi ligga på den o ha litta rackaty på oss. Men vi skulle opp tiliga om moronen, för vi hade långt te stan, men dä va månaljust

4. M. 9166:4

o grannt. När vi hade kört länge, o Pär sad på lasset där framme, o han ble så sömrig, o han fall näsgrus nar på studdadsad o kom onge vajnen o skrabade näsan o den borja o bloa. Han torra sig länge mä rockafliggan. Te s sist så stämde blod, o han va ändå gla, ad dä inte gick varre, han kunne släd ijäl se. Men jamen blaj han vagen sin. Så borja dä o ljusna, o då kunne vi borja o saj skorstannana i Helsingbor o litta å stan. När vi kom fram te tored, så var där meed folk. Så kom polisen o sa, hor vi fick hålla. Där va ordning, så vart o ajt skulle ha sin plass. Haren o kransfullana ströge ad nästan strajs, men kora o tillinga o lima dä gick tröjare, men nod sålde vi. Tömmer o fjela dä bara tittade de på. De trode, ad dä va sämre ingei lasset, men dä ville Wils o Pär inte testå. Dä tökte ja va inte rätt, för ja så hornt daj gjore. Te sist måtte daj sälja bagge lassen te ajn tömmerhandlare i stan, men han ga inte meed for et. Så hate vi litta ärane att urätta, så fick vi saj oss litta omkring i stan, de många store husen

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5. M. 9166:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

o fartoj, många ginge ut på sjön o en kunne saj ännu
eng i Dannemark. Då ä rysled , va verden ä stor. Så skul-
le vi rösta oss te köra hem då som va igen, o kora, til-
linga o lima fick vi ta omigen ett sticke o lägga ing på
ett ställe te en annen gång, men först skulle vi köpa en
halv tunna ru. Då va här ont om då året, for här va miss-
växt i lannet. Men i stan va ajn, som hette konsul Olsson
Han hade skaffad ru utrikes ifrå, o han va billigare än
andra då året.

När vi nu vore färiga, så va då mest kväll. Så
körde vi ett sticke o lånte hus igen, men dan ätte körde
vi hem. Så va både studdana o vi tretta. Så blaj då inte
kört mar den uggan. Vi hade drucked nod bränevind, men
vi va inte fulla.